

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Economische Zaken

datum 29 april 2015

Betreffende wetsvoorstel:

34041

Wijziging van de Mijnbouwwet, de Wet milieubeheer en de Wet op de economische delicten in verband met implementatie van richtlijn nr. 2013/30/EU van het Europees parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten en tot wijziging van richtlijn 2004/35/EG (PbEU 2013, L 178)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 28 april 2015 aangenomen door de Tweede Kamer. PVV, Groep Bontes/Van Klaveren, CDA, ChristenUnie, SGP, VVD, Houwers, Klein, Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP stemden voor.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Diverse artikelen

17 → 22 → 29 → **36** (Jan Vos / Van Tongeren) dat regelt dat het belang van milieu- en natuurbescherming, veiligheid en volksgezondheid, waterwinning en de mogelijkheid van schade door bodembeweging bij de beoordeling van de vergunningaanvraag als weigeringsgrond dienen

De Minister verklaart soms in Kamerdebatten dat het hem eigenlijk juridisch gezien niet vrij staat om een vergunning te weigeren, vanwege belemmeringen in de mijnbouwwet- en regelgeving. In de mijnbouwwet bestaan op dit moment maar een beperkt aantal weigerings- en intrekingsgronden. In de praktijk is alleen de bescherming van natuur geregeld voor zover dit is vastgelegd in de te beschermen waarden van Natura 2000-

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 29 april 2015

blad 2

gebieden. Andere belangrijke maatschappelijke waarden zoals milieuwaarden die te maken hebben met landschappelijke waarden, zoals bijvoorbeeld openheid, en de noodzaak voor behoud van een goede grondwater- en drinkwaterkwaliteit zijn geen weigeringsgrond bij de toetsing van mijnbouwexploratie en winningsvergunningen. De weigeringsgronden staan in de artikelen 7, 8 en 9 van de Mijnbouwwet. De indieners willen met dit amendement regelen dat het belang van milieu en natuurbescherming, veiligheid en volksgezondheid, waterwinning en de mogelijkheid van schade door bodembeweging bij de beoordeling van de vergunningaanvraag als weigeringsgrond dienen. Bij milieu moeten dan alle relevante aspecten worden gewogen: landschappelijke waarden, waterkwaliteit, bodemkwaliteit, luchtkwaliteit, geluid en stank. Uitgangspunt moet zijn dat de leefomgevingskwaliteit niet mag verslechteren. De artikelen 13 en 36 worden zodanig aanpast dat in de vergunningen en winningsplannen beperkingen en voorschriften kunnen worden gesteld, die verder gaan dan de louter technische beperkingen en voorschriften van art. 11 en 12. Deze beperkingen en voorschriften kunnen niet alleen betrekking hebben op het milieu, de veiligheid of de volksgezondheid, maar ook op het stellen van nadere eisen aan de schade-afhandeling, die op onderdelen nader kunnen worden uitgewerkt op het niveau van de vergunning.

Aangenomen. Voor: het CDA, de ChristenUnie, Houwers, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel I, onderdeel D, nieuwe onderdelen Da en Db

Artikel I, onderdeel G, nieuwe onderdelen Ga en Gb

13 → 23 → **38** (Van Tongeren / Jan Vos) dat regelt dat het dagelijks bestuur van gemeenten, provincies en waterschappen adviesrecht krijgt over vergunningen en winningsplannen

Dit amendement regelt dat colleges van burgemeester en wethouders, het dagelijks bestuur van waterschappen (colleges van dijkgraaf en heemraden) en gedeputeerde staten advies uit kunnen brengen over vergunningen en winningsplannen onder de Mijnbouwwet. Daarmee geeft dit amendement uitvoering aan de aanbeveling van de Onderzoeksraad voor Veiligheid in het rapport over aardbevingsproblematiek in Groningen om het burgerperspectief structureel en herkenbaar mee te nemen in de besluitvorming door provincie en gemeenten een rol te geven. Dit zijn immers de bestuurders met een democratisch mandaat. In de ogen van de indiener is het van belang dit expliciet en op korte termijn in de Mijnbouwwet vast te leggen. Deze noodzaak komt voort uit het beschadigde vertrouwen van burgers in het door aardbevingen getroffen gebied (Groningen) in de rijksoverheid en de gasexploitant. Door colleges van burgemeester en wethouders, colleges van dijkgraaf en heemraden en gedeputeerde staten de mogelijkheid te geven een zwaarwegend advies uit te brengen wordt, naar verwachting van de indiener, de betrokkenheid van de bevolking bij de besluitvorming verbeterd. De rijksoverheid en de exploitant zullen hierdoor sterker de noodzaak voelen om de belangen van de burgers, die de effecten van de olie- en gaswinning ervaren, mee te wegen. Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door wijziging van het adviesrecht van gedeputeerde staten in artikel 16 in een adviesrecht voor het dagelijks bestuur van de betrokken provincies, waterschappen en gemeenten. Indien de Minister van een van deze adviezen afwijkt moet hij dit in zijn besluit motiveren. Voor het instemmen met een winningsplan geldt op grond

datum 29 april 2015

blad 3

van artikel 35a eenzelfde procedure. Colleges van burgemeester en wethouders, dagelijks besturen van waterschappen en gedeputeerde staten van de betrokken gemeenten, waterschappen en provincies krijgen hiervoor een adviesrecht. Indien het besluit van de Minister op het verzoek om instemming afwijkt van een of meer van deze adviezen moet hij dit in zijn besluit motiveren.

Aangenomen. Voor: CDA, de ChristenUnie, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Onderdeel II, artikel IA, lid 8, nieuw lid 8a

27 → 35 (Smaling) dat exploitanten verplicht gegevens ter beschikking te stellen aan degene die verhaal voor mijnbouwschade zoekt

Het amendement Jan Vos/Ouwehand (34 041 nr. 12) is een verbetering van de rechtspositie van gedupeerde woonachtig in een mijnbouwgebied. Gelet op alle wetenschappelijke inzichten die er (nu) zijn is het niet langer redelijk om de bewijslast compleet bij de benadeelde te laten liggen en is er een goede reden om de bewijslast voortaan eerlijker te verdelen. Dit subamendement wil de positie van de benadeelde verdergaand versterken. De mijnexploitant heeft de mogelijkheid tot zijn beschikking om tegenbewijs te leveren tegen het wettelijke vermoeden dat in het voorliggende geval van mijnbouwschade sprake is. Indien de exploitant van die mogelijkheid gebruik maakt, zou de schadelijgende partij alsnog in bewijsproblemen geraken wanneer hij tracht dat tegenbewijs te weerleggen. Zijn gebrek aan deskundigheid, aan kennis van mijnbouwzaken, breekt hem dan op. Er is dan nog steeds geen sprake van level playing field of een equality of arms tussen partijen, zoals dat bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg heet, wil men van fair trial kunnen spreken. Daarom stelt dit subamendement voor dat de partij die over de benodigde informatie beschikt, deze aan haar wederpartij ter beschikking stelt teneinde te kunnen beoordelen of het door de eerste partij ingenomen standpunt gegrond is, dat wil zeggen op juiste feiten en omstandigheden gebaseerd is. In het voorgestelde lid 8a van dit subamendement wordt aan die zienswijze vorm gegeven.

Aangenomen. Voor: de PVV, het CDA, de ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Beweegreden

Artikel I, nieuw artikel Ia

8 → 12 (Jan Vos en Ouwehand) dat regelt dat de bewijslast bij schade door mijnbouwactiviteiten weer wettelijk wordt neergelegd bij de mijnbouwmaatschappij

In de ons omringende landen is wettelijk geregeld dat de bewijslast voor de schade als gevolg van mijnbouwactiviteiten bij de exploitant ligt. In Nederland is dit niet het geval. Hierdoor is de bewijslast bij schade die veroorzaakt is door onder andere gaswinning in Groningen neergelegd bij de slachtoffers. Indiërs vinden het onacceptabel dat mensen die toch al niet gevraagd hadden om schade aan hun huis ook nog eens worden opgezadeld met de last om aan te tonen dat deze schade veroorzaakt is door de winningsactiviteiten van bedrijven. Het gevolg van de huidige situatie is immers dat burgers extra worden belast én dat er minder schade wordt vergoed. Deze problemen zijn

datum 29 april 2015

blad 4

meer dan genoeg duidelijk geworden bij de gaswinning in Groningen, maar de problematiek is breder en is ook bij schade als gevolg van bijvoorbeeld zoutwinning aan de hand. Indieners stellen daarom voor de bewijslast om te draaien. In eerdere debatten met de Minister van Economische Zaken erkende de Minister de problemen wel die de huidige situatie oplevert voor de slachtoffers, maar wees het voorstel om de bewijslast om te keren af. In reactie op de motie-Ouwehand (KS 33529-78) heeft de Minister gesteld (TK, vergaderjaar 2013–2014, handelingen 12-8-1) dat hij de bewijslast eigenlijk al bij de exploitant heeft gelegd door de Technische Commissie Bodem Bescherming een oordeel te laten vellen over de vraag of de schade is veroorzaakt door de aardbevingen en daarmee door de aardgaswinning, of dat er iets anders aan de schade ten grondslag ligt. In de praktijk blijkt dat deze route niets heeft opgelost voor de slachtoffers. Dat kan ook niet, zolang het aan de gedupeerden zelf is om te bewijzen dat zij recht hebben op een schadevergoeding. Dit amendement regelt dat de bewijslast bij schade door mijnbouwactiviteiten weer wettelijk wordt neergelegd bij de mijnbouwmaatschappij. Indien dit amendement wordt aangenomen, wordt het opschrift van het wetsvoorstel vervangen door: Wijziging van de Mijnbouwwet, de Wet milieubeheer en de Wet op de economische delicten in verband met implementatie van richtlijn nr. 2013/30/EU van het Europees parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten en tot wijziging van richtlijn 2004/35/EG (PbEU 2013, L 178), en wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de omkering van de bewijslast bij schade binnen het effectgebied van een mijnbouwwerk.

Aangenomen. Voor: de PVV, het CDA, de ChristenUnie, de SGP, Houwers, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel D, nieuw onderdeel Da

Artikel I, onderdeel G, nieuw onderdeel Ga

10 (Jan Vos) dat regelt dat provincies en gemeenten een adviesrecht krijgen bij het verlenen van een vergunning en het goedkeuren van een winningsplan

Dit amendement regelt dat de provincies en gemeenten een adviesrecht krijgen bij het winningsplan. De provincies hebben nu een adviespositie bij het verlenen van mijnbouwvergunningen. Bij het winningsplan is dat nog echter niet het geval. Dit winningsplan is belangrijk, omdat daarin o.a. het tempo wordt geregeld waarin het gas gewonnen wordt. Tijdens een AO op 9 april 2015 heeft de Minister aangekondigd de positie van gemeenten en provincies te versterken bij het winningsplan. Dit is ook conform de aanbevelingen van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid in het rapport over de gaswinning in Groningen. De OVV heeft geadviseerd om de provincie en gemeenten een grotere rol te geven bij de besluitvorming over de gaswinning. Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door in de Mijnbouwwet artikel 16 te wijzigen en een nieuw vijfde lid in artikel 34 in te voegen.

Vervallen

datum 29 april 2015

blad 5

Artikel I, onderdeel G, nieuw onderdeel Ga

9 (Van Tongeren) dat volksgezondheid en veiligheid toevoegt als weigeringsgronden voor een winningsplan

Met dit amendement worden twee gronden toegevoegd waarop een winningsplan kan worden geweigerd. Veiligheid van de bewoners wordt expliciet toegevoegd aan de belangenafweging over winning, waarmee dit beoordelingskader in lijn wordt gebracht met de aanbevelingen uit het rapport Aardbevingsrisico's in Groningen van de Onderzoeksraad voor Veiligheid. De twee weigeringsgronden zijn de risico's voor veiligheid in brede zin en risico's voor veiligheid in enge zin, namelijk volksgezondheid. De bestaande weigeringsgronden, namelijk de planmatige winning en schade door bodembeweging, zijn te eng geformuleerd om maatschappelijke belangen mee te wegen. De Minister kan het winningsplan met de bestaande en nieuwe weigeringsgronden beoordelen met inachtneming van de belangen van burgers. Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door toevoeging van twee nieuwe weigeringsgronden aan artikel 36, eerste lid, van de Mijnbouwwet.

Ingetrokken

Diverse artikelen

11 (Van Tongeren) dat het Staatstoezicht op de mijnen omvormt tot zelfstandig bestuursorgaan

Dit amendement vormt het Staatstoezicht op de mijnen (SodM) om tot een zelfstandig bestuursorgaan. Als zelfstandig bestuursorgaan heeft het SodM binnen de overheid een zo groot mogelijke autonomie. Hiermee wordt een belangrijke aanbeveling uit het rapport over Aardbevingsrisico's in Groningen van de Onderzoeksraad voor Veiligheid uitgevoerd. Het toezicht houden op de veiligheid van mijnbouw is een belangrijke taak van de overheid. Deze moet gescheiden zijn van de rol van de overheid als belanghebbende in mijnbouwactiviteiten. Het toezicht is gespecialiseerd werk, dat bij het SodM moet blijven berusten en niet aan andere overheden of instellingen kan worden toevertrouwd. In lijn met de aanbeveling van de Onderzoeksraad wordt het SodM hiermee op afstand geplaatst van de rijksoverheid. In het verleden is het SodM deel geweest van een beperkte groep die invloed had op de besluitvorming rondom gaswinning, waarbinnen volgens de Onderzoeksraad werd gewerkt volgens een consensusbenadering. Dit heeft het optimaal functioneren van het SodM belemmerd. Omdat de taken van het SodM niet wezenlijk veranderen ligt het niet voor de hand dat de kosten sterk zullen toenemen. Het SodM hoeft niet deel te nemen aan het civielrechtelijke rechtsverkeer en verkrijgt dus geen eigen rechtspersoon.

Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door wijziging van paragraaf 8.1 van de Mijnbouwwet. Indien dit amendement wordt aangenomen komt het opschrift te luiden: Wijziging van de Mijnbouwwet, de Wet milieubeheer en de Wet op de economische delicten in verband met implementatie van richtlijn nr. 2013/30/EU van het Europees parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten, tot wijziging van richtlijn 2004/35/EG (PbEU 2013, L 178) alsmede tot omvorming van het Staatstoezicht op de mijnen tot zelfstandig bestuursorgaan.

Ingetrokken

datum 29 april 2015

blad 6

Artikel I, onderdeel B, artikel 6a

14 → 18 (Van Veldhoven en Smaling) dat ervoor zorgt dat ook bij een vergunningaanvraag voor het opsporen van koolwaterstoffen op land, zoals bijvoorbeeld bij schaliegas, in een vroeg stadium effectieve inspraak mogelijk is

In artikel 6a van het wetsvoorstel wordt geregeld dat afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (de openbare voorbereidingsprocedure) van toepassing is op een besluit inzake een vergunningaanvraag voor het opsporen van koolwaterstoffen in het continentaal plat of onder de territoriale zee. Dit amendement zorgt ervoor dat de openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb van toepassing wordt op de voorbereiding van een besluit met betrekking tot een aanvraag voor een vergunning voor het opsporen van koolwaterstoffen zowel op land als op zee. De indieners van dit amendement zijn van mening dat ook bij de vergunningaanvraag voor het opsporen van koolwaterstoffen op land, zoals bijvoorbeeld bij schaliegas, het van groot belang is dat in een vroeg stadium effectieve inspraak mogelijk is. Wetstechnisch wordt dit vormgegeven door een aanpassing in het voorgestelde artikel 6a Mijnbouwwet.

Ingetrokken

Diverse artikelen

21 (Ouwehand) dat ertoe strekt dat geen nieuwe vergunningen voor mijnbouwactiviteiten worden verleend voor gebieden met een Natura 2000-status, voor gebieden binnen het Waddengebied die zijn aangewezen in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening, of voor gebieden die door UNESCO zijn aangewezen als Werelderfgoed

Dit amendement strekt ertoe dat geen nieuwe vergunningen voor mijnbouwactiviteiten worden verleend voor gebieden met een Natura 2000-status, voor gebieden binnen het Waddengebied die zijn aangewezen in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening, of voor gebieden die door UNESCO zijn aangewezen als Werelderfgoed. Natura 2000-gebieden bieden planten, vogels en dieren bescherming die nodig is om soorten en leefgebieden in stand te houden en daarmee de verdere achteruitgang van biodiversiteit tegen te gaan. Werelderfgoed-gebieden hebben culturele en natuurlijke waarden die uniek en onvervangbaar zijn. Deze gebieden worden beschouwd als eigendom van de hele wereld en het wordt van groot belang geacht om deze gebieden te behouden. Mijnbouwactiviteiten horen geen plaats te hebben in kwetsbare, unieke en onmisbare natuurgebieden. Zo behoort het Waddengebied tot de belangrijkste natuur in Nederland en naast de status van Natura 2000 en Werelderfgoed. Indiener wijst erop dat economische activiteiten de natuur niet onder verdere druk moeten zetten. Voor windenergie op zee zal de Minister beleid ontwikkelen waarmee plaatsing van windturbines in of nabij Natura 2000-gebieden wordt uitgesloten. Redelijkerwijs zouden Natura 2000-gebieden dan ook gevrijwaard moeten blijven van mijnbouwactiviteiten, waaronder gasboringen en zoutwinning. Met dit amendement wordt bovendien gehoor gegeven aan het brede lokale protest tegen plannen voor mijnbouwactiviteiten in kwetsbare natuurgebieden. Zo heeft de gemeenteraad van Terschelling zich unaniem uitgesproken tegen plannen voor gasboringen

datum 29 april 2015

blad 7

op en rond het eiland, net als provinciale staten van Friesland. Dit amendement regelt dat er in en nabij de Waddenzee en de Waddeneilanden alsmede in andere aangewezen gebieden op grond van de Habitatrichtlijn en de Vogelbeschermingsrichtlijn (Natura 2000-gebieden), of door UNESCO aangewezen als Werelderfgoed, geen mijnbouwactiviteiten zoals gasboringen en zoutwinning kunnen plaatsvinden. Indien dit amendement wordt aangenomen, wordt het opschrift van het wetsvoorstel vervangen door: Wijziging van de Mijnbouwwet, de Wet milieubeheer en de Wet op de economische delicten in verband met implementatie van richtlijn nr. 2013/30/EU van het Europees parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten en tot wijziging van richtlijn 2004/35/EG (PbEU 2013, L 178) alsmede wijziging van de Mijnbouwwet in verband met het uitsluiten van gasboringen en andere mijnbouwactiviteiten in het Waddengebied en gebieden met een Natura 2000- en Werelderfgoedstatus.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel N, artikel 133, eerste lid: onderdelen a tot en met c

15 (Smaling) dat regelt dat de kosten van alle taken die op grond van richtlijn 2013/30/EU worden uitgevoerd, worden doorberekend aan eigenaren van productie-installaties en niet-productieinstallaties

Dit amendement regelt dat de kosten van alle taken die op grond van richtlijn 2013/30/EU worden uitgevoerd, worden doorberekend aan eigenaren van productie-installaties en niet-productie-installaties. Op basis van het «de-veroorzaker-betaalt-beginsel» worden de totale kosten die het Staatstoezicht op de Mijnen (SodM) maakt in rekening gebracht aan de veroorzakers. Ook andere landen vorderen kosten voor het toezicht terug van ondernemingen. Bijvoorbeeld Ierland – tevens lid van de Europese Unie – tot 100%. Het is naar mening van de indieners redelijk deze kosten door te berekenen, omdat bijvoorbeeld Shell vanwege haar overname- en langetermijnstrategie uitgesproken heeft dat de vraag naar gas alleen maar zal toenemen in de overgang naar schonere brandstoffen. Transitie naar hernieuwbare energie mag uitgaan van reëel gemaakte kosten en deze mogen dan ook in rekening gebracht worden. De stelling (MvT Kamerstukken II, 2014/2015, 34 041, nr. 3) dat bedrijven niet gevraagd hebben om de werkzaamheden van het SodM en dat kosten daarvan daarom niet hoeven worden doorberekend aan de mijnbouwbedrijven onderschrijven de indieners niet. Naar mening van de indieners hoeft het behartigen van een algemeen en collectief belang van veiligheid niet te worden afgewenteld op de individuele belastingbetaler. In het licht van gemaakte opmerkingen over veiligheid in het OVV-rapport over de gaswinning in Groningen mag dit nadrukkelijker gevraagd worden van de vergunninghouders.

Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door wijziging van artikel 133, eerste lid, van de Mijnbouwwet.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel B, artikel 6a «artikel 6, eerste lid, onderdeel a

16 → 19 Smaling / Van Veldhoven) dat beoogt de openbare voorbereidingsprocedure te verruimen tot de aanvraag van zowel opsporings- als winningsvergunningen voor delfstoffen of aardwarmte

datum 29 april 2015

blad 8

In het wetsvoorstel is slechts een openbare voorbereidingsprocedure opgenomen bij de voorbereiding van een besluit inzake de aanvraag van een opsporingsvergunning voor het opsporen van koolwaterstoffen in het continentaal plat of onder de territoriale zee. Dit amendement beoogt een dergelijke openbare voorbereidingsprocedure te verruimen tot de aanvraag van zowel opsporings- als winningsvergunningen voor delfstoffen of aardwarmte. Door niet alleen voor de opsporings- maar ook voor de winningsvergunning een inspraakmoment in te voegen, krijgen omwonenden meer invloed op de kwaliteit van hun leefomgeving. Door vooraf mogelijkheden en onmogelijkheden in kaart te (moeten) brengen, krijgen betrokkenen nadrukkelijk een plek binnen de besluitvorming. Wetstechnisch wordt dit vormgegeven door in het voorgestelde artikel 6a de toepasselijkheid van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht uit te breiden tot de voorbereiding van een besluit inzake de aanvraag voor een vergunning als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdelen a tot en met d, van de Mijnbouwwet.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel C, nieuw onderdeel Ca

Artikel I, onderdeel G, nieuwe onderdelen Ga, Gb en Gc

20 (Smaling) dat onder meer regelt dat een eenmaal afgegeven vergunning voor opsporing aan een tijdslimiet wordt gebonden

Dit amendement zorgt er voor dat een eenmaal afgegeven vergunning voor opsporing aan een tijdslimiet wordt gebonden. Voorheen kon een dergelijke vergunning onbeperkt blijven liggen. De eenmaal afgegeven vergunning kon vervolgens op ieder moment worden aangewend, zonder toetsing van eventueel gewijzigde omstandigheden. Dit amendement verandert dat. Dit amendement bepaalt dat binnen twee jaar begonnen moet worden met het doel van de vergunning, namelijk opsporen. Het amendement zorgt er voor dat een eenmaal afgegeven winningsvergunning, binnen twee jaar na de aangetoonde aanwezigheid van betrokken delfstoffen, wordt omgezet in een winningsplan. Dit winningsplan wordt vervolgens iedere twee jaar tegen het licht gehouden. Wetstechnisch wordt dit vormgegeven door het opnemen van een daartoe strekkend nieuw artikel 35a in de Mijnbouwwet alsmede door wijziging van de artikelen 11, 34 en 36.

Ingetrokken

Diverse artikelen

24 (Ouwehand) dat regelt dat geen nieuwe vergunningen voor mijnbouwactiviteiten worden verleend voor gebieden met een Natura 2000-status

Dit amendement regelt dat geen nieuwe vergunningen voor mijnbouwactiviteiten worden verleend voor gebieden met een Natura 2000-status. Deze gebieden moeten bepaalde soorten en hun leefgebieden bescherming bieden met als doel verdere achteruitgang van biodiversiteit tegen te gaan. Voor windenergie op zee zal de Minister beleid ontwikkelen waarmee plaatsing van windturbines in of nabij Natura 2000-gebieden wordt uitgesloten. Redelijkerwijs zouden Natura 2000-gebieden dan ook gevrijwaard moeten blijven van mijnbouwactiviteiten, waaronder gasboringen en zoutwinning. Indien dit amendement wordt aangenomen, wordt het opschrift van het wetsvoorstel vervangen door: Wijziging van de Mijnbouwwet, de Wet milieubeheer en de Wet op de economische delicten in

datum 29 april 2015

blad 9

verband met implementatie van richtlijn nr. 2013/30/EU van het Europees parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten en tot wijziging van richtlijn 2004/35/EG (PbEU 2013, L 178) alsmede wijziging van de Mijnbouwwet in verband met het uitsluiten van gasboringen en andere mijnbouwactiviteiten in gebieden met een Natura 2000-status.

Verworpen. Voor: ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel I, onderdeel D, nieuw onderdeel Da

28 (Van Veldhoven) dat beoogt dat een opsporingsvergunning niet automatisch leidt tot een winningsvergunning, maar dat belangrijke nieuwe informatie expliciet moet worden meegenomen in de besluitvorming over de winningsvergunning

De indiener van dit amendement is van mening dat een opsporingsvergunning niet automatisch moet leiden tot een winningsvergunning. In de tussentijd tussen opsporen en winnen kan belangrijke nieuwe informatie ten aanzien van milieu en veiligheid beschikbaar komen. Deze informatie moet expliciet worden meegenomen in de besluitvorming over de winningsvergunning. Wetstechnisch is hier aan vormgegeven door in artikel 14 te verduidelijken dat zowel bij de aanvraag voor een opsporingsvergunning als voor een winningsvergunning gegevens moeten worden overgelegd. Bij de aanvraag voor een winningsvergunning moeten in ieder geval gegevens verstrekt worden die betrekking hebben op risico's op milieuschade, bodembeweging alsmede schade voor de veiligheid of de volksgezondheid. In de Mijnbouwregeling wordt verder uitgewerkt om welke gegevens het precies gaat.

Verworpen. Voor: CDA, de ChristenUnie, de SGP, Klein, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel I, onderdeel E, nieuw onderdelen Ea en Eb

26 → 37 (Van Veldhoven / Agnes Mulder) ter vervanging van nr. 26 dat onder meer regelt dat het onder de grond brengen van productiewater via afvalwaterinjecties aan de vergunningsvoorwaarden van de mijnbouwwet moet gaan voldoen

De indieners van dit amendement zijn van mening dat het onder de grond brengen van productiewater (eventueel samen met hulpstoffen of andere stoffen), zoals in de praktijk gedaan wordt via afvalwaterinjecties, onder de mijnbouwwet moet gaan vallen, waardoor deze activiteit aan de vergunningsvoorwaarden van de mijnbouwwet moet gaan voldoen. Het amendement heeft geen betrekking op het gebruik van aardwarmte en warmte/koude-installaties omdat hierbij geen sprake is van het winnen van delfstoffen. Daarbij moet een vergunning kunnen worden geweigerd in het belang van het milieu, de veiligheid, de volksgezondheid, of het voorkomen van bodembeweging. Dit wordt wetstechnisch vormgegeven door het toevoegen van een nieuw lid aan artikel 25 Mijnbouwwet alsmede het toevoegen van twee nieuwe onderdelen aan artikel 27, eerste lid, Mijnbouwwet.

Verworpen. Voor: CDA, de ChristenUnie, Klein, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP

datum 29 april 2015

blad 10

Moties

30 (Veldhoven / Agnes Mulder) over de onafhankelijkheid van de deskundige die verificaties uitvoert

Verworpen. Voor: PVV, de Groep Bontes/Van Klaveren, het CDA, de ChristenUnie, de SGP, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP

31 (Smaling) over stijgend mijnwater in Limburg

Verworpen. Voor: PVV, het CDA, de ChristenUnie, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP

32 (Van Tongeren/Van Veldhoven) over ontsluiten van niet-bedrijfsgevoelige informatie van het Staatstoezicht op de Mijnen

Aangenomen. Voor: de PVV, de Groep Bontes/Van Klaveren, het CDA, de ChristenUnie, de SGP, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

33 (Van Tongeren) over eventuele belasting op schenkingen bij schadevergoedingen

Aangenomen. Voor: PVV, het CDA, de ChristenUnie, de SGP, de VVD, Houwers, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

34 (Ouwehand)over uitsluiten van mijnbouw in Natura 2000-gebieden

Aangehouden